

PROFESOR vs. PROGRAMATOR

S-a vorbit de multe ori, exagerând în ambele sensuri, despre calitatea învățământului românesc în general, și a celui de informatică, în particular. S-au propus tot felul de soluții, care mai de care mai fanteziste dar, bineînțeles, în esență, nu s-a întâmplat nimic. De multe ori, nici măcar nu s-a încercat punerea în practică a unor astfel de soluții (cu câteva excepții, cum ar fi *cornul și laptele*).

Este evident că, până la urmă, totul se reduce la bani. Așa pare că, mai întâi, trebuie să ai "alte" resurse financiare ca să poți să-ți permiți să lucrezi în învățământ. Sau trebuie să fii un "pasionat", să fii atras sufletește de viața din școală, să-ți placă să-i inițiezi pe alții. Dar cazurile în care un tânăr să vadă mai multă fantezie în meseria de profesor decât într-o viață fără griji financiare sunt extrem de izolate... Dacă un astfel de tânăr își "permite" să devină profesor, atunci elevii se pot considera norocoși, iar dacă nu... nu vor avea posibilitatea să facă vreo comparație, să regrete sau să se bucure.

Unii absolvenți chiar încearcă să rămână, cu orice preț, în învățământ. Cîțiva reușesc să se descurce, dar marea majoritate pleacă. Unde? Informaticienii devin programatori, tinerii pleacă "prin țări străine" (eventual, la cules de căpșuni), iar cei în vârstă... rămân.

Să revenim la tinerii absolvenți care ar trebui sau ar putea să devină profesori de informatică. Cei care se pricep au de ales între a deveni programatori și a deveni profesori. Și cum

informaticienii se mai pricep și la matematică, nu le este foarte greu să aleagă (din nou, nu mă refer la excepții).

Salariul unui programator începător este, în marea majoritate a cazurilor, de cel puțin cinci milioane de lei - de obicei, este mai mare. Perioada de probă durează foarte puțin (cel mult șase luni), după care salariul se mărește. După câteva luni în care și-au demonstrat calitățile, majoritatea tinerilor absolvenți ajung să aibă salarii formate din opt cifre (de fapt, chiar și începătorii primesc peste zece milioane în multe cazuri). Unii programatori au și salarii formate din doar patru cifre, dar numărul respectiv reprezintă dolari sau euro. ☺

Aceasta este o față a monedei; pe cealaltă scrie *profesor*. Să începem cu avantajele: număr redus de ore și vacanțele... Nu trebuie desconsiderat nici farmecul unor activități desfășurate cu oameni tineri, cu copii care cu vraja din ochii lor îi fac pe profesori să uite de viața din afara sălii de clasă. Dintre dezavantaje, nu amintesc decât pe cel mai important: cel mult trei milioane de lei pentru un începător și mult sub zece milioane pentru un profesor care se apropie de pensionare.

Mai există o variantă, dar foarte puțini o aleg (dacă li se permite): tinerii pot deveni asistenți universitari. Aici salariile sunt puțin mai mari, iar oportunitățile apar mai des. Cei cu adevărat bine pregătiți, vor ajunge să se afirme în afara țării și vor câștiga, în unele cazuri, mai mult decât programatorii.

Așadar, majoritatea tinerilor care se gândesc la latura materială a lucrurilor, devin programatori. Cei care doresc neapărat să rămână în învățământ se îndreaptă spre cel superior. În concluzie, așa pare că se duc în liceu cei care "nu sunt în stare" să devină programatori (vorba proverbului: cine știe - face, cine nu - învață pe alții) sau, foarte rar, cei care au resursele financiare asigurate din altă parte. Și cum nici ei nu pot supraviețui din salariul de profesor, trebuie să reușească cumva să își asigure alte venituri. Cea mai simplă metodă o reprezintă meditațiile. Și apare un cerc vicios: datorită faptului că în majoritatea timpului, profesorul este ocupat cu aceste meditații, nu prea mai are timp și de elevii de la școală sau să mai citească despre noutățile apărute în domeniul în care lucrează. Își păstrează postul pentru "renumele" de profesor (pentru ca să vină elevii la meditații).

Cam atât despre profesorii noștri. Realitatea este tristă și nu stă în puterea noastră să o schimbăm. Evident, există și excepții dar... prea puține.

Închei prin a vă dori o vacanță plăcută și distracție plăcută. Vă veți reîntâlni cu *GInfo* la toamnă, în octombrie. Pe lângă noutățile la care ne vom gândi în timpul verii, vor fi câteva modificări și în caseta redacției. Parcă totuși este mai tentant să fii programator chiar și decât redactorșef la *GInfo*, nu credeți? ☺

Mihai Scorțaru